

SCHIMMELMANN, ERNST HEINRICH

Till scandinavierne. =(Rubr.)=
=Anon=. [Köpenhamn, 1810.].

1810

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
 - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
 - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
 - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

2014

Till Scandinavierne.

Nedan för andra gången tyckes som Försy-
nen upfordrade de Scandinaviske Nationer til för-
ening. Skall detta (hvilket en och hvarje Borg-
gare i båda Staterne måste önska) nu, då det
kommer liksom själfmant, icke bringas til upfyl-
lande?

Hvilken fiendtelig Genius kan tilintetgöra de
rättfärdiga Förhoppningar och Förväntningar,
som måste uplifva en och hvar, som älskar sitt
Fädernesland?

Är det icke bägge Nationernes olyckliga Skils-
messa, som så ofta har fört dem på Gränsen
af Afgrunden, som har försvagat och hämmat deras
bästa krafter? Kan der af deras häfder dragas en
riktigare Slutföljd, en mera påtaglig varnande
lärdom för Framtiden?

Men vi behöfva ej återkalla forna tider och Händelser. Hvad vi sjelfva hafva erfarit och sedt med egna ögon, måste vara tillräcklige för at öfvertyga oss. Blöda icke ännu de får, som vi sjelfva nyligen hafva tilfogat hwarandra? Hvad åtskiljer oss då? Är det Religion? Språk? Constitution? Hafva icke båda Nationerne emottagit den rena Evangeliska Lära, som ett heligt Klenodium af deras Förfäder? Blifver icke den bekännad och hållt vid Heder genom deres ömsesidiga Construction? Hafva icke båda Nationernes Språk et och det samma ädla upphof, ja mycket mera, äro de annat än tvänne brytningar af et och det samma Språk? Är icke detta ett lefvande bewis, att wi hafva de samme Stamfäder? Äro icke genom detta allena de ärevärdiga Traditioner bevarade af den Heroiske Tidsåldern?

Med hwilket märke har den ewiga Naturen starkare beteknat, at ett Folkslag är födt af ett fött, blod af ett blod, lemmar af en familie, at de öfverensstämma i tankesätt och känslor, än genom Språket? Wiser icke Historien de be-
dröfveligaste Exempier på de Nationers öden, som icke åktande Naturens heliga Röst åtskilje sig, och derföre som Födra Rör lätt afbrötos, då de annars såsom Vilknippor skulle varit oafbrötsliga.

Anföret man som gällande Grund, at ingen Förening emellan Danmark och Sverige kan äga rum så länge deras Constitution är olika, då kan denna Orsak motsägas af Erfarenhet och af Förnuftet. De i det österrikiska Monarchie förenade Länder hafva bibehållit deras Författningar, så ätskilda de och låra vara. Arvestaterne missunna ej Ungern dess Constitutionella Förräktigheter. Mångfalldiga exemplar kunde anföras, der Constitutionernas olikhet har hvarken försvagat Statens kraft, eller Medborgarens kärlighet och deras tilgifvenhet för Fäderneslandet.

Hvarest Rättfärdighet och Lag herfka i ett Land under Skygd af den högsta Magten, der kan under hwilken Författning som hållt de krafter och dygder beskyddas, hwilkas utveckling den måst begunstigar.

Det förträffeliga, som bäst trifves i de ätskelliga Författningar af de Länder, som dana en Stat, kan tjena det samlade allmänna Väsende till Exempel.

Men kan hända der gifves ett Privat-Intresse af hela Klasser i bägge Stater, som motarbetar denne Förening? Hvaruti skulle den bestå? Hvilka Framalstrings eller Förädlingens grenar kunna icke tiltaga och blomstra i båda riket såsom förut? Danmark framalstrar alla sorter Korn-

wahror och lefnadsmedler, hvilkas Tillförsel till Sverige är nödvändig. Desse kunna ombytas för swänkska Producter, som Danmark behöfver. Norge förmår ej, när handeln ej längre är spår- rad, med egna Skepp at utföra Producterne af sin egen Gran- och Furskog. Denna Brist kunde afhjelpas med swänkska Skepp. Hvarken Dan- mark eller Sverige eller Norrige står på någon fördelaktig fot i anseende til Konsterna. Infrån- det af färdiggjorda Wahror kåstar desse 3 Riken flera Millioner.

Ett stort gemensamt Gålt för deras Wårk- samhet är ej ännu dyrkad. Wid föreningen kunde Affätningens Kretslopp för Industriens grenar, som redan äro till och som äro i sin Upvärt, blifwa utwidgad.

Om Föreningen nu hade lyckeliga fölgher för både Staters ömsesidiga förhållande, hwarigenom alla Ståndernes Wålfärd kunde förenas, så wille det ännu gifwa Anledning til större och wigtigare fölgher i henseende til de yttre förhållanden. Nationerne på fasta landet kunna intet frukta för Föreningen, men den måste håldre öfwas af dem. Om Sverige, Danmark och Norrige utgjorde en Stat, så måtte denne efter sin geographiska belägenhet städse vara betänkt på at widmagt hålla sin Sielfständighet. Olika mer styrka hade den då vunnit i afseende på

Försvär än i affeende på Angrep. Naturen måste då sielf bestämna Hafvens frihet och beskyddandet af Östersjön såsom en Stats-Marime; och när de nuvarande Tiders Storm hade rasat ut och lagt sig, kunde den nog utfinna Medler hos sig sjelfve til at icke kraftlöst fordra Folkerätten på Hafvet, hvarpå alla Nationers väl beror.

Hvad bägge Stater förenade förmådde, det för-
 mår ingen af dem enskilt, om aldrig, för annat, så för
 det at både åtskilda ouphörligt måste stå på vakt emot
 och fruckta för hvarandra. På det sättet kan man väl
 säga utan at öfverdrifva det, at deras förenande icke
 allena gjorde deres Kraft dubbel men fyradubbel.
 Båda Stater har haft förfärliga stora Besvärlig-
 heder at bekriega. Deras bemödbanden äro fruktlöse.
 Genom Föreningen kunde deres Financer med Tiden
 erhålla en icke ringa lättnad. Båda Nationernes
 bördor kunde förminskas. Bägga Staters ömsesi-
 diga Försvarsanstalter emot hvarandra ville bort-
 falla af sig sielft. De förenade Staters försvär
 vid gränsoerne kunde förstärkas förutan nya bördor.
 De midt före hvarandra liggande kuster af Danmark
 och Sverige, Hafvet som åtskiljer dem, fick vid
 deras förening ett nytt beskydd. Örfarenheten ville
 snart lära, deras naturliga belägenhet icke upfor-
 drar dem til Denighet, men til samfällt försvär och
 at de har alt för länge misstännt det som endast

kan förena dem till nyttjande af deras hela Kraft
 till deras Säkerhet och till deras Välfärd. Ut
 båda Rikena kan den, för hwart i synnerhet lika
 store, Folkmångd i det hela räknas til 5 Miljoner.
 Hvilken skillnad, om nu denna, efter Landets stor-
 het altsför ringa, Folkmångd förblifver åtskild och
 beständigt måste hålla sig på ömsesidor utrukad
 på en Gränses sträckning af flere hundra Mil,
 eller om de samla sig til et helt til hwilken sida,
 hwaräst man kunde tro at blifva anfallen, för
 att kunna der bjuda det kraftigaste Notstånd!
 Den mäktige Souverainen, som leder Continentens
 Politique, vil inga förhindringar lägga i vä-
 gen för Föreningen. Med en omfattande Själ
 öfwerläter han åt Norden at sjelf bestämma sitt Öde.
 Det dependerar endast af oss sjelfva om wi wille in-
 taga den plats der tilhör oss emellan Nationerne
 eller om vi, sjätttrade af misstankar, mindre
 mäktiga än någonsin förr, ewigt wille fransåga oss
 den. Olyckan är Wisdommens strånga Moder, lät
 oss följa hennes Stamma som pröfwade Männ!
 Aldrig indtil denne Dag framalstrades något stort,
 där man gaf wika för stora betänkligheter eller
 ogrundad Fruktan.

Af dem ibland oss, som förmå det, som hålla
 Wigtsskålen af Sveriges och Danmarks Öden i de-

ras händer, vänta vi utslaget. De kunna väl aldrig vilja tillåta, at dessa tvänne Nationer försunna at stiga up til den högd, som de vid en vis och lyckelig forening kunne hinna till. Hvar och en egenyttig Passion måste tige för det stora föremål ewigt at tilintetgöra Tvedragtsandans Såd, at förena Nordens ädla Slägter til ett enda Broderskap, så at de med fritt Mod kunna motstå Tidernes owäder och at deras trofasta Sinnelag, deras medfödda Hjeltkraft i Tiden få bära odödliga Frufter.

www.books2ebooks.eu